

Svar

MPC, MLN

J.nr. 17-58

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 33 af 15. januar 2007 (FIU § alm. del - § 7 Spørgsmål 29 - 33)

Spørgsmål:

Er finansministeren enig i vismændenes vurdering af, som fremlagt i deres seneste rapport om Dansk Økonomi (efterår 2006), hvordan et vedvarende skattestop påvirker den finanspolitiske holdbarhed, og hvad er – uanset regeringens politiske intentioner – omkostningen ved at forlænge skattestoppet til a) 2015 b) 2020 c) evigt?

Svar:

Det skal indledningsvis bemærkes, at spørgsmålet omkring finanspolitisk holdbarhed og videreførelse af skattestoppet vedrører nominalprincippet for punktafgifter og loftet for ejendomsværdiskatten.

Virksomheden af en videreførelse af disse elementer afhænger bl.a. af den forudsatte prisudvikling (og dermed den forudsatte aktive regulering af punktafgifterne), udviklingen i ejendomsvurderinger mv. Hvis f.eks. priserne var konstante, ville videreførelse af nominalprincippet m.v. ikke påvirke den finanspolitiske holdbarhed. Den del af skattestoppet som vedrører procentsatserne i skattelovgivningen er som udgangspunkt neutralt i forhold til finanspolitikens langsigtede holdbarhed.

Vurderingen i det følgende bygger på forudsætningerne i *Danmarks Konvergensprogram 2006*. For perioden frem mod 2010 er konvergensprogrammet baseret på allerede besluttede økonomisk-politiske initiativer og mål – herunder en realvækst i det offentlige forbrug på 1 pct. om året i perioden 2007-2010 og skattestop. Der er ikke taget politisk stilling til den finanspolitiske prioritering efter 2010. Efter 2010 anvendes derfor en række neutrale beregningstekniske principper – herunder at skatte- og afgiftssatser i procent fastholdes, mens punktafgifter mv. i kronebeløb aktivt reguleres med prisudviklingen.

Målt i forhold til forløbet i *Danmarks Konvergensprogram 2006* – herunder de beregningstekniske antagelser i fremskrivningen efter 2010 – skønnes det, at en videreførelse af nominalprincippet for punktafgifter og loftet for ejendomsværdiskatten til 2015 alt andet lige vil påvirke den finanspolitiske holdbarhed med ca. ¼ pct. af BNP. En videreførelse til 2020 påvirker finanspolitikens holdbarhed med ca. ½ pct. af BNP, mens en permanent videreførelse (konkret frem til 2100) skønnes at påvirke holdbarheden med omtrent 1½ pct. af BNP.

I beregningen er indregnet en forøgelse af afgiftsgrundlaget, som bl.a. skyldes at en videreførelse af nominalprincippet for punktafgifter m.v. isoleret set medfører lavere inflation og lidt større realvækst i det private forbrug. Dermed er de angivne virkninger på den finanspolitiske holdbarhed ca. 20 pct. mindre end de beregnede, umiddelbare provenuvirkninger af en videreførelse af nominalprincippet for punktafgifter m.v. Der er i beregningen ikke taget hensyn til mulige arbejdsudbudseffekter af at videreføre nominalprincippet for punktafgifter m.v.